

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Ingentum vasrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

set; & *Ariadne*, Minois filia, ejus operâ Theſcum è labyrintho emiſiſſet. Cùm igitur terra, marique negatum ſibi videret effugium, ſolus reſtabat aër, per quem fugam duxit eſſe tentandam. Simulat ergo munus ſe conficere velle, & opus mirabile, quò regis placare poſſet animum; poſcit ceram & varias pennas; quibus impetratis; conficit alas & ſibi, & *Icaro* filio: annectit eas humeris, & avium in modum libratus è Creta in inſulam Sardiniam aërium carpit iter. Urbem *Cumas* delatus, *Apollini* templum erigit, grati monumentum animi. *Icarus*, dum ſpretis paternis monitis, juſtò altiùs evolat, cera ſolaribus liquefacta radijs ſolvitur, decidunt pennæ, & ipſe delabatur in mare, cui nomen à ſe *Icarium* fecit.

Ethica.

I. (a) In adagijs dicitur: *Figulus figulo invidet, faber fabro.* Artificij enim ſimilitudo magis æmulationem, quàm benevolentiam conciliat. *Hesiodus* canit:

Καὶ κεραμῆι κεραμῆος κοῦτε, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πλώχῳ πλώχῳ φθονεῖ, καὶ αἰοῖδὸς αἰοῖδῳ.
Odit namque faber fabrum, figulùſque moleſtus
Eſt figulo: mendico protinus invidet alter
Mendicus: cantor cantorem lividus odit.

Uſſit invidentia *Dædalum*, & incedit adeò; ut adoleſcentem ingenioſum, propinquo junctum ſanguine, in diſciplinam ſibi à ſore traditum, ob induſtriam & ſolertiam mentis, præcipitârît ex alto; & mentitùs ſit inſuper, eum lapſum fortuito caſui deberi. An non profectus diſcipuli cedebat in laudem magiſtri? ſed invidia cæcutit ad honeſta, quamcunq; ſit oculata in rebus alterius reprehentioni ſubjectis. Neque rarum eſt, ut diſcipuli laborent ingrati animi vitio; magiſtri verò livorùs afflentur veneno; quiritantur ſcilicet ſi oleum perdant & operam in ſtupidis & bardis inſtruendis capitibus; irritantur, ſi nancifcantur ingenia ſuiſmet feliciora, & artis dubiam factura palmam; timent, ne diſcipulus ſupra magiſtrum.

II. De *Perdice* *Ovidius*:

----- at illum

Quæ favet ingenijs, excepiſt Pallas, avênque
Reddidit, & medio velavit in aëre pennis:

G g

Seqt

(a) Opificum invidia mutua.

Sed vigor ingenij quondam velocis, in alas,
Inque pedes abiit, nomen quod & antè, remansit.

Quid sibi hoc: *ingenium in alas abiit*? In Pegaso jam diximus, illum ad musas non esse natum, quem deficit celeritas inveniendi. Si elaboraturo poema: Si texturo orationem Rhetoricam: si dicturo ad populum, stillatim tantum labuntur in mentem verba, non habet is quod metuat, ne obruatur eloquentiæ flumine. Neque Dædalum aget, vel nepotem Dædali, si laboriosè quidem tundat incudem, nihil tamen nisi lentè extundat. Ingenium *Perdix*, etiam avis factus, retinuit, sed in alis duntaxat, quibus nequitiam suam textit. (b) Apud Pierium lib. 24. *Perdix, astutia prava* hieroglyphicum est. Quid enim? ex alto præceptus actus, mutatur in avem sui nominis; quâ quid astutius & nequius? homines, inquit Pierius, improbi cum à Sapientiæ (scilicet Athenarum) arce deciderint, à rectis honestisque studijs alieni facti, tametsi astutia freti aliqua, suis in rebus excellere videantur, hisque tractandis super alios attonli, sordidis tamen rebus impliciti, nihil sublime sapiunt, sed perdicum instar humi volitantes, dolis & fraudibus subnixi, rem quocumque modo student facere; quibus ars est vaferrima ad elabendum, capturamque declinandam, quod Græci dicunt *ἐκπεδίσειν*, *perdicum more se extricare*.

III. (c) Meritò celebratur ab omnibus artificium Dædali; quid enim ingeniosius?

----- geminas opifex libravit in alas

Ipse suum corpus, motaque pendit in aura.

Verè Poëta:

----- grande doloris

Ingenium est, miserisque venit solertia rebus.

Quid ars possit & ingenium, atque depromptum ab utroque consilium Dædalus verbis ostendit & factis.

----- Terras licet, inquit, & undas

Obstruat; at cœlum certè patet, ibimus illac;

Omnia possideat, non possidet æthera Minos:

Dixit: & ignotas animum divertit in artes,

Naturamque novat;

Dum ex homine efficit volucrem. Tanta vis inest menti, celeres habenti motus; nullis claudi potest repagulis; altius evolat, & super obstantes difficultates eluctatur. De hac Ovidius lib. 4. *Trist.*

Sola

(b) *Ingenium vaferrim.* (c) *Ingenium solers.*